genus humanū. Isti sūt luxuriosi. Mulieres sūt vetia dyaboli p q̄ fere de oī statu capiūt aliq̄. Septimū est hyrūdinē garrulātē in domo nō permittas v pctm̄ in corde. ō quod sēp m̄murat oscietia. sicut habet de iona q̄diu erat in nauis pfūditate nō poterat esse trāqllitas maris. Eodē mō q̄diu pctm̄ hospitat in corde hōis ratiōe cui9 surgit tēpestas magna dū ō deū m̄murat oscietia nec trāqllitas esse pt donec ionas ī naui a pctm̄ in corde expellat a cessabt tēpestas v remorsus oscie donec pctm̄ in pfūdo ī fermi demergat Ideo nō sustineam9 hrūdinē v pcēm in corde ḥ desiderem9 vitā etnā obtinē. Ad quā nos pducat qui sine fine viuit a regnat

De pace rfoīoe a vīdīta eā dissipātiū

Capitulū Tricesimūquintū.

Legit ī gestis romanorꝫ q talis erat osuetudo q cū formari deberet aliq̄ pax it magnos inter q̄s discordia erat ascēdebāt mōtē magnū a altū a ducebat agn9 a occidebat a in osortiū corꝫ sāguis ei9 effūdebat in pacis reformatiōz ī signū q q̄cunq̄z illorꝫ pacē dissiparet de eo magna vindicta reciperet et sanguis ei9 effunderet. Moralizatō Arissimi: magni dni fuerūt de us pat a homo. De deo dicit ps. Magnitudinis ei9 nō ē finis. De homine q ad ymaginē dei factus ē. ps. Oia subiecisti sub pedibz ei9 ꝛc. Int istos magꝭ erat discordia. intātū q q̄tūcq̄z moriebātur ad infernū descēderūt Postea facta ē pax magna int deū a hiem. in cui9 pacis reformatione ducebat agn9 v xps sup mōtē calvarie vbi occidebat a effundebat sāguis ei9 in signū q q̄cūq̄z corꝫ pacē dissiparet: de eo maxīa vindcā recipet a sāguis ei9 effundet. Jō si pactū cū ꝯo fregeri9: ḡuis vindcā seqt Qñtā vindictā credis te hīre: si ea q̄ in baptismo promisisti fregisti.

De cursu vite hōis ·C.xxxvi·

Legit de q̄dā rege q̄ añ oīa naturā hōis desiderabat scie. In cui9 impio eāt q̄dā pbs sagax valde de cui9 ofilio operati sūt multi. Rex cū de eo audissē nuncīū ad eū direxit vt sine vlteriore dilacōne ad eū veiret. Philosoph9 cū volūtatē regis intellexisē venit ad regē. Apt ei rex. Magister. a te sapiētiā a doctrinā volo audie. dic m̄ ī principio q̄d est hō. Ait ille. Hō ē mis toto tpe vite sue Vide pnam tuū me a finēa inūcies q plen9es miserijs Vñ iob. hō nat9 de mulie ꝛc. Si respicis pncipiū inuenies te paupē a īpotētē Si medīū inueies mūdū āgustiātē a forte aiam tuā odēnātē. Si finē: krā te suscipiētē Et ideo dñe mi rex. non habeas memoriā supbiēdi Ait rex. Magister q̄ro a te q̄tuor questiones. quas si bene solueiste ad dignitates a diuitias pmouebo Priā q̄stio ē q̄d ē hō Secūda cui est simile Tercia vbi ē Qrta cū q̄bz socijs ē. Ait pbs Dñe. ad pmā q̄stionē respōdebo. Quādo q̄ris q̄d ē hō Dico q ē māpiū mortis. hospes loci. viator trāsiēs Māpiū dicit qr manū morte euadē nō pōt. qr mors oēs labores a dies rapit. a fm q meruit habebit pmiū vl supplicīū. Itē hō ē hospes loci. qr obliuiōi trdit. Itē est viator trānsiēs siue dormiēdo siue vigilando siue comedendo siue bibēdo siue aliud faciendo sēp ad mortē currit. Ideo debem9 p viam nob puide de victualibz v de homis vtutibz. Secūda q̄stio ē. cui ē hō simile? Dico q simile ē glacei qr pt calorē cito dissoluit Sic hō de krā a de elemētis opaginat9: p calorē infirmitate cito dissoluit a corrūpit. Itē simile ē pomo nouo. quoniam sicut pomū nouū pendens in arbore cum debet ad crementū debitū venire: modico tñ vme interi9 exorto corrodit a subito corruens inutile efficit. Sic hō in puericia sua crescēs sbito orit in eo īfirmitas

quid?

cui hom

interius a anima expellit a corpus corrupit. Unde ergo superbit homo? Tercia questio est Ubi est homo? Dico quod in bello multiplici scilicet contra mundum dyabolum a carnem. Quarta cum quibus socijs est homo Respondeo quod cum septem socijs qui eum continue molestant quasi sunt fames. sitis. calor frigus lassitudo. infirmitas a mors Prepara ergo animam contra dyabolum mundum a carnem quorum bella .i. temptationes sunt diuisa Et ideo diuisimode preparanda est anima ut eis resistet. Caro enim temptat nos per luxuriam a voluptatem. Mundus per diuitiarum vanitatem. Dyabolus per superbie vilitatem. Si ergo caro te temptat: istam adhibe medicinam. habeas in memoria quod caro quam te prouocat ad peccatum vertet in cineres die a tempore ignoto. a anima pro eius delicto penam eternam sustinebit Sap. ij. Extinctus cinis erit corpus nostrum. a sequitur Postea erit obliuio. a nemo habebit memoriam operum nostrorum. Et si iste cinis sit in memoria: temptationem impediet ne procedat ad actum. Si mundus te temptat per vanitatem adhibe istam medicinam. Considera diligenter ipsius ingratitudinem a numquam sibi seruiendi habebis voluntatem Nam ita ingratus est mundus quod licet per totam vitam tuam illi fideliter seruias: nihil apportare tecum te permittit nisi peccatum. est enim de mundo sicut de perdice Perdix habens pullos suos sciens venatorem appropinquare nido. ut venatorem retrahat a pullis venit prope venatorem a fingit se posse non volare. quod venator credens esse verum: insequitur paulatim Illa volat a ipse post illam vadit sperans illam capere a sic semper facit donec elongatus est a pullis. a sic decipitur venator quod nec perdicem nec pullos habet. Sic est de mundo. Venator qui nido pullorum appropinquat est bonus christianus qui victum a vestitum a alia cum labore acquirere nititur. Sed mundus hominem non libenter sustinet. tali applaudit a simulat ac si sequi vellet a semper cum honore manere. quod videns homo sepe ab operibus bonis recedit a mundi vanitatem sequitur. a tunc mundus illum ab amore dei a bonis operibus elongat Deinde mors illum subtrahit a seculo a manet ille miser deceptus quia non habet mundum quem sequebatur nec fructum bonorum operum a quibus elongatur Ecce quomodo mundus suis seruitoribus reddit mercedem? Et hoc est quod dicitur Jaco. ij. Totus mundus in maligno dispositus est. Omne quod est in mundo aut est superbia vite a reliqua. Tercio si te temptauerit dyabolus adhibe istam medicinam. Habeas in memoria passionem christi per quam superbus cedit a non habet potestatem resistendi Unde apostolus. Induite vos armaturam dei ut possitis stare etc. Unde refert solinus de mirabilibus mundi Quod alexander equum quendam habuit qui vocabatur bucefalus. cuius erat consuetudo quod quando erat arctus a paratus ad bellum nullum cessorem retinebat nisi solum alexandrum. sed si alius eum ascenderet statim proiecit a se. quando vero non erat arctus fauli super eum sedere permittebatur. Sic homo armatus christi passionem: nullum recipit in corde nisi imperatorem deum omnipotentem. Sed si aliqua temptatio dyaboli cor suum ascendere velit: statim virtute passionis christi habet potestatem deiciendi eam. Si vero ista careat armatura dei statim prouus erit ad omnes temptationes recipiendas Studeamus ergo bonis virtutibus amari ut tandem perueniamus ad gloriam dei.

De mentis in celum ercione Ca. xxxvij

Refert plinius quod aquila in altum volat a nidificat. cuius pullus insidiatur serpens quidam qui vocatur pernas. Qui videns se non posse appropinquare propter altitudinem trahat ad se ventum et venenum emittit ut aer infectus per venenum ad pullos deductus illos occidat Sed aquila ex instinctu naturali mirabilem adhibet cautelam. Portat enim lapidem qui vocatur achates a ponit in nido in illa parte que est contra ventum a iste lapis virtute sua venenum expellit ne ad pullos accedat. Et sic pulli saluantur ne interficiantur. Moralis.

Rmi per aquilam que est ardui volatus a acuti visus homo intelligitur. cuius vita a desiderium a terrenis debet eleuari. ut dicere possit cum apostolo